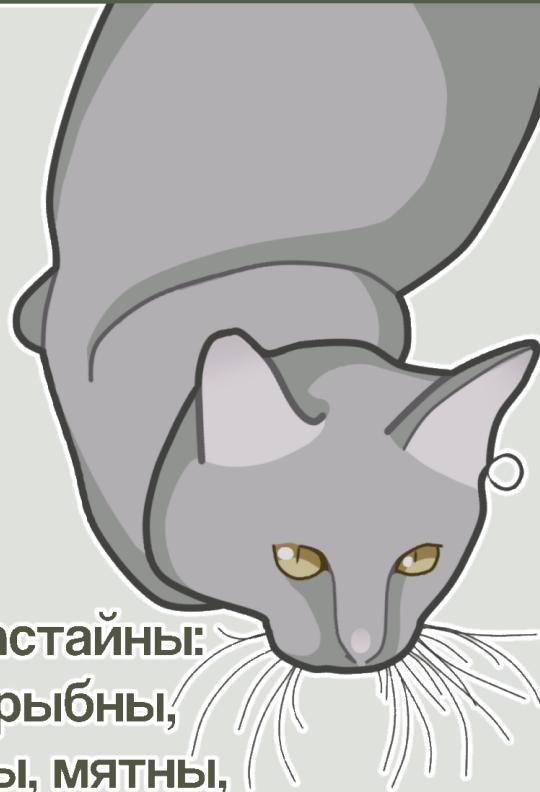


Хачу, каб лета не канчалася ніколі.
Каб сонейка нас грэла круглы год.
І горы кветак, кветак мора
няхай цвітуць, а не наадварот.
Купацца хочаш? Калі ласка!
Плыўі, балдзей, паплёскаў – загарай.
Не надаесць ніколі, нават з годам –
і радасць дзесяцям, і дарослым рай.



А смак у лета самы разнастайны:
салодкі, кіслы, ягадны, грыбны,
вішнёвы, яблачны, кавунны, мятны,
мядовы, зерневы і бульбяны.

Мне даспадобы дожджык цёплы, летні,
калі ён ціхенъка пастуквае ў акно.

Умые лесу і садоў адзенне,
і свежае паветра заадно.

Бясконца лета – то й заняткаў куча,
у радасці маёй няма мяжы.

Прачнулася, паела, накупалась...
гуляй сабе або чытай, ляжы.

Але чакайце: як жа я без школы?

Мае сяброўкі будуць без мяне?
А снег? А восень? Падарункаў горы
пад елкай у Каляды?
не...

Хай будзе так, як створана прыродай:
і белы снег, і золата лясоў,
зіма за летам, восень за вясною,
буслы ляцяць із выраю дамоў.
Аб леце нам нагадваць будуць
здымкі,
гарбата з траў лясных і бронзавы
загар.

У зімовы вечар з пледам у абдымку
ізноў чакаць я буду летні дар.

